Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26239
Copyright: Admont, Benediktinerstift

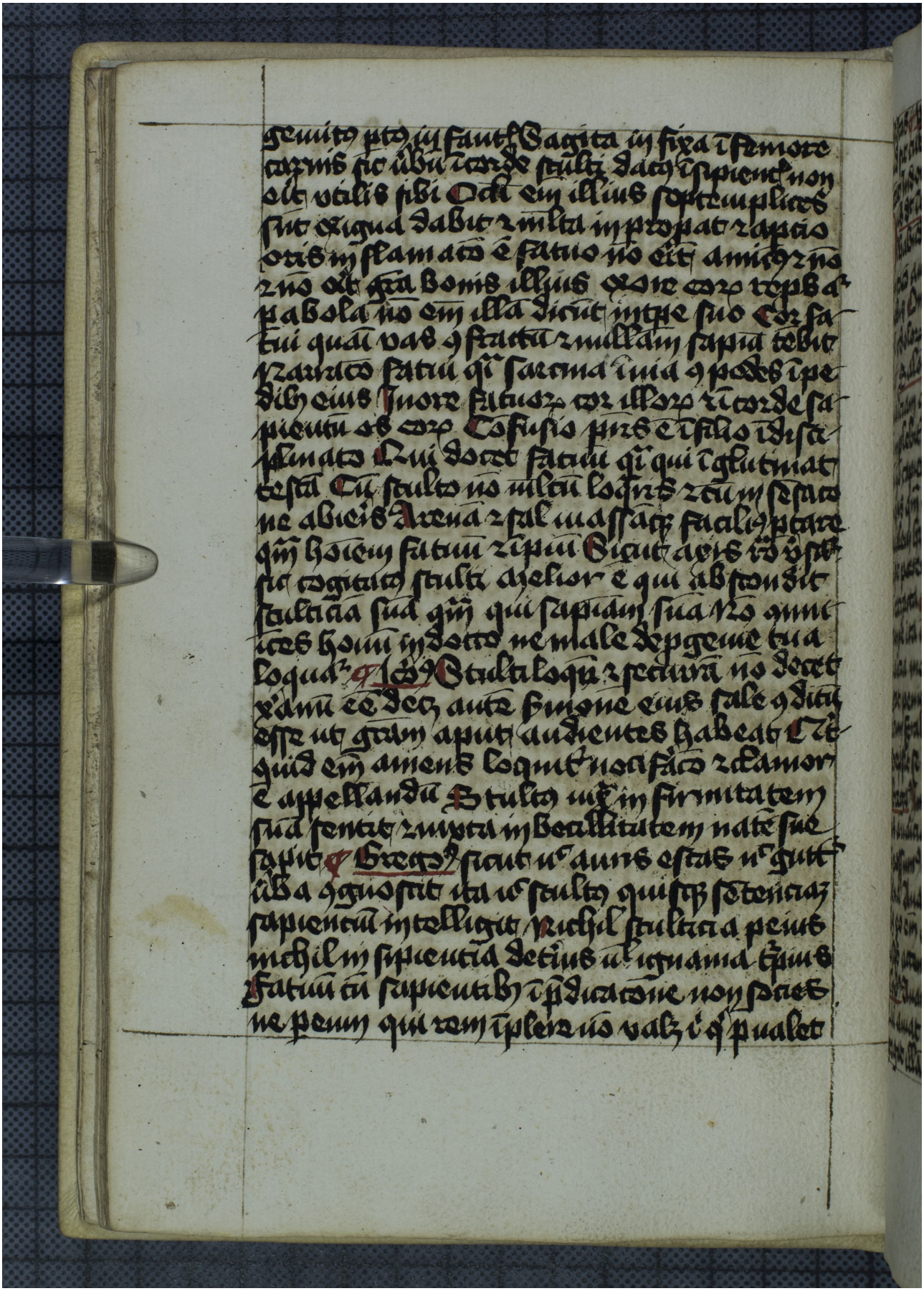

gemito pro iij fauces Sagitta infixa i femore
cazmis sic ubi cordo stulti dicit sapiens non
est vitalis sibi Odit enim illius sapiencia plicos
sit et aqua dabit ei multa in propatu rapacio
oris inflamato e fatuo nio est amicus no
nio est gra bonis illius quare cor repb a
parabola nio enim illa dicit in pe suo Cor fa
tui quasi vas q fracta i nullam sapia tebit
i rarito fatui qi sarcina tua q potes ipe
dib eius Inore filiorum cor illorum i cordo sa
pientis ab ore Confusio pris e i stulto i di sa
plinato Qui docet fatuum qi qui i glutinat
testa Cu stulto no multum loqris i cum se fato
ne abieris Arena i sal ma massa facilis pterre
qm hominem fatuum i ipsum Sicut aeris i dom sic
sic cogitatio stulti a melior e qui abscondit
stultitia sua qm qui sapiam sua no omni
ctes homi indocto ne male dispgeme tua
loquar q 1 Stulta loqui i secura no docet
i ami ee dec ante finone eius sale q dicti
esse ut gram aptis audientes habeat Cu
quid enim amens loquit nota facto i clamor
e appellandu Stultus ut in firmitatem
sua sentit i mutri in beatitudinem nate sue
sapit q Gregor sicut ut aurus estas ut gut
ba q gnosit ita ut stultus qui sp sententia
sapiencia intelligit nichil stultitia pcius
nichil in sipiencia detius ut ignorantia tpius
Fatuum cu sapientib i ppdicatione non pace
ne pcium qui tem i plerq no valet i q pualet